

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-157

05.02.2016

Міністру внутрішніх справ України

АВАКОВУ А.Б.

Шановний Арсене Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Власенка С. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 5 лютого 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.

З повагою

В. ГРОЙСМАН

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

ВЛАСЕНКО СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Україна, 01008, м. Київ, вул. Садова, 3а, к. 406, тел. (044) 255 39 35, (044) 255 22 08

«04» лютого 2016 р.

№ [REDACTED]

Міністру внутрішніх справ України
Авакову А.Б.

Голові Державної пенітенціарної
служби України
Палагнюку В.М.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

щодо призначення на посаду начальника Інституту кримінально-виконавчої служби Є.Ю. Бараша, який безпосередньо приймав участь у політичних переслідуваннях за часів президенства В.Ф. Януковича

Шановний Арсене Борисовичу та Володимире Миколайовичу!

Відповідно до Статуту Національної академії внутрішніх справ, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 17.11.2010 №555, Національна академія внутрішніх справ підпорядкована Міністерству внутрішніх справ України є державним вищим навчальним закладом четвертого рівня акредитації. Відповідно до п. 4.13.1. Статуту, інститут – основний

організаційний і навчально-науковий структурний підрозділ академії, що об'єднує відповідні кафедри, лабораторії, науково-дослідні центри, та проводить освітню діяльність, пов'язану із здобуттям вищої освіти та кваліфікації у певній галузі науки, наукову, науково-методичну та науково-виробничу діяльність і має відповідний рівень кадрового та матеріально-технічного забезпечення. Розпорядженням Кабінету Міністрів України «Про утворення Інституту кримінально-виконавчої служби» від 17 березня 2011 р. № 201 та спільного наказу Голови Державної пенітенціарної служби України та Міністра внутрішніх справ України «Про утворення, функціонування Інституту кримінально-виконавчої служби та затвердження Положення про нього» від 8 липня 2011 р. № 407/220 було утворено Інститут кримінально-виконавчої служби. Відповідно до п. 4.12.1. інститут є структурним підрозділом Академії, яка, відповідно до п.1.3 Статуту підпорядкована Міністерству внутрішніх справ України. *Відповідно до пп. 13 п. 11 Положення про Міністерство внутрішніх справ, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878, міністр внутрішніх справ України притягує до дисциплінарної відповідальності керівників закладів, установ і підприємств, що належать до сфери управління Міністерства внутрішніх справ.* Крім того, відповідно до Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. N 201-р, Інститут кримінально-виконавчої служби утворено у складі Національної академії внутрішніх справ, яка підпорядкована Міністерству внутрішніх справ.

Відповідно до п. 2.1. Статуту, Міністерство внутрішніх справ, у межах повноважень як центральний орган виконавчої влади, у підпорядкуванні якого знаходиться Академія внутрішніх справ, призначає на посаду та звільняє з посади ректора, проректорів та інших посадових осіб Академії. Наголошую, відповідно до п. 1.1 Положення про Інститут кримінально-виконавчої служби, затвердженого Міністерством внутрішніх справ і Державною пенітенціарною службою від 08.07.2011 № 407/220, Інститут підпорядковується Державній пенітенціарній службі України, а з питань забезпечення навчального процесу (як впливає з п. 2.2. в тому числі і кадрового) - Міністерству внутрішніх справ України. Відповідно до п. 2.1 Положення до повноважень Державної пенітенціарної служби України належить підбір та призначення, за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, начальника (керівника) Інституту та його заступників. Відповідно до п. 2.2 Положення *саме Міністерство внутрішніх справ відповідає за погодження кандидатур на призначення начальника (керівника) Інституту та його заступників.*

Таким чином, діяльність Інституту кримінально-виконавчої служби належить до сфери управління Міністерства внутрішніх справ і Державної пенітенціарної служби України. На сьогодні начальником Інституту кримінально-виконавчої служби є Є.Ю.Бараш. Наголошую, що Є. Ю. Бараш призначений начальником управління державної пенітенціарної служби України у Харківській області наказом ДПтСУ від 03.04.2012р, на службі у кримінально-виконавчій системі з березня 1989р., займав різні посади, включаючи заступника начальника управління, першого заступника начальника управління. Відповідно до статей 2, 3 Закону України «Про очищення влади» від 16.09.2014 № 1682-VII, на Є. Ю. Бараш, розповсюджується заборона обіймати певні посади (перебувати на службі) в органах державної влади

та органах місцевого самоврядування. Проте на сьогодні Є. Ю. Бараш займає посаду начальника інституту кримінально-виконавчої служби, входить до складу колегії Державної пенітенціарної служби України, хоча має нести відповідальність, а не перебувати в посадових кабінетах інституцій пенітенціарної служби.

Відповідаючи за утримання Тимошенко Ю.В. в місцях позбавлення волі, використовуючи службове становище та перевищуючи повноваження, системно сприяв незаконному ув'язненню Ю.В.Тимошенко. Ю.Є.Бараш, перебуваючи на посаді начальника ДПтСу в Харківській області, за часів президентства В.Ф.Януковича, виконуючи явно незаконні вказівки та приймаючи самостійні рішення, неодноразово коментував через засоби масової інформації утримання Ю.В. Тимошенко, що не відповідали дійсності. Наприклад, під час госпіталізації Ю.В.Тимошенко, всупереч медичним довідкам, наголошував на наявності подібних патологій в інших ув'язнених, зазначав, що стан здоров'я экс-прем'єра не вимагав термінової госпіталізації, всупереч висновкам німецьких лікарів.

Крім того, на пресс-конференції Є.Ю. Бараш робив публічні заяви, що Ю.В.Тимошенко 20 квітня 2012р. не били, проте під час перевезення Ю.В.Тимошенко у лікарню конвой вдарив її у живіт, викручували руки, *що встановлено рішенням суду у справі № 641/13519/14-к від 19.10.15р. 7 січня 2016р.* Апеляційний суд Харківської області відмовив в задоволенні апеляційної скарги на рішення Комінтернівського райсуду Харкова у справі про застосування сили до лідера «Батьківщини» Ю.В.Тимошенко працівниками Качанівської виправної колонії під час її примусового транспортування в ЦКБ №5. Виникає питання, чому при доведеності вини співробітників управління ДПтСУ в Харківській області, які безпосередньо виконували вказівки Є.Ю.Бараша, з набранням чинності Закону України «Про очищення влади», не дивлячись на численні моніторинги з боку громадських та правоохоронних організацій, журналістських розслідувань, Є.Ю.Бараш займає керівну посаду та отримує заробітну плату з коштів державного бюджету.

Наголошую, що відповідно до п. 4.3 Положення про Інститут кримінально-виконавчої служби, затвердженого Міністерством внутрішніх справ і Державною пенітенціарною службою від 08.07.2011 № 407/220, кандидатура начальника інституту призначається *виключно за погодженням з Міністерством внутрішніх справ.*

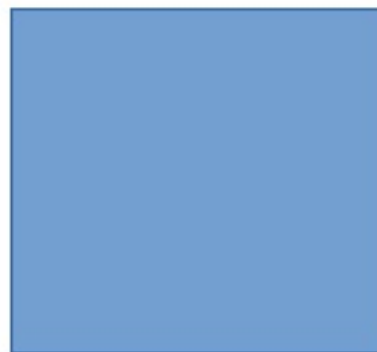
За наявною в мережі Інтернет інформацією, є підстави вважати, що Є.Ю.Бараш був незаконно призначений в травні 2014 року на посаду начальника Інституту кримінально-виконавчої служби з порушення імперативної норми ст.39 Закону України «Про вищу освіту», яка діяла на час його призначення, мати 10 років науково-педагогічного стажу, вчене звання професора. Призначення мало відбуватися замовником після обов'язкової процедури надання до засобів масової інформації оголошення про заміщення конкурсної посади начальника Інституту з обов'язковим акцентуванням про необхідність у номінантів наукового ступеня доктора наук, 10 років науково-педагогічного стажу у вищих навчальних закладах та вченого звання професора, проте дана інформація була відсутня в оголошенні. Є.Ю.Бараш мали не допустити до конкурсу на заміщення посади начальника Інституту, оскільки, він не є професором та не мав необхідних 10 років стажу

науково-педагогічної діяльності, підпадав під люстрацію відповідно до вимог Закону України «Про очищення влади». Тим більше, що начальник має призначатися виключно на умовах контракту на обмежений термін, що регламентовано ст. 39 Закону, а не на умовах безстрокового трудового договору, про що свідчить наказ про його призначення від 26.05.2014 №63/ос-14. Вищезазначені факти можуть свідчити про дії, що мають ознаки злочину, передбачених Кримінальним кодексом України. Порушення процедури призначення на посаду Бараша Є.Ю. – юридична дія, що має наявності ознак вчинення службових, корупційних злочинів, щодо якої мають вчинятися заходи, передбачені ст. 214 Кримінально-процесуального кодексу України.

Одіозність фігури Бараша Є.Ю. висвітлювалась в засобах масової інформації (наприклад, в ефірі каналу 112), в яких цілком виважено поставало питання щодо правомірності та доцільності призначення його на посаду керівника відомчого навчального закладу, в якому готують майбутніх працівників кримінально-виконавчого напрямку, які повинні уособлювати в собі позитивні якості.

Враховуючи вищевикладене, керуючись статтею 85 Конституції України, ст.15, 19 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу надати інформацію: чи відповідала кандидатура Бараша Ю.Є. вимогам, що висувуються до осіб, які претендують на зайняття посади начальника Інституту кримінально-виконавчої служби та чи було дотримано законодавчо визначену процедуру призначення; чи було погоджено з Міністерством внутрішніх справ кандидатуру Є.Ю. Бараша на посаду начальника Інституту (надати копію відповідного листа). Прочу здійснити службову перевірку законності перебування Є.Ю. Бараша на посаді начальника Інституту кримінально-виконавчої служби, законність процедури призначення та відповідність займаній посаді з огляду на здійснення ним політичного переслідування окремих осіб за часів президенства В.Ф.Януковича, прошу вчинити інші дії, передбачені ст. 214 Кримінального процесуального кодексу.

**З повагою,
народний депутат України**

С. В. Власенко

посв. № 223